

[Jørgen Jensen.]

spørgsmål har været genstand for en hel del overvejelser i næringslovskommissionen og dennes underudvalg, og både kommissionen og underudvalget har afgivet indstilling, sådan som det fremgår af lovforslaget. Jeg føler mig ikke overbevist om, at netop dette resultat er det rigtige, og jeg føler mig heller ikke overbevist om, at det vil blive det endelige resultat efter folketingets arbejde med sagen. Vi må i udvalget meget nøje lytte til de synspunkter, som vi forventer at adskillige kredse — herunder naturligvis ganske særlig revisorer — vil fremkomme med.

Der kan selvfølgelig også være andre problemer, men jeg vil her henvise til, hvad det ærede medlem hr. Weikop har givet udtryk for vedrørende selve forslaget til næringslov.

Jeg skal til slut på mit partis vegne tilsige vilje til nøgtern og saglig behandling af alle relevante spørgsmål vedrørende specielt disse 6 lovforslag, jeg her har omtalt. Vi er klar til straks at gå i gang med arbejdet, og vi vil bestræbe os for at udføre dette nøgternt og meget intenst.

A. C. Normann: Jeg har for min del aldrig noget imod lidt ideologisk fægtning i forbindelse med en i øvrigt saglig debat, og jeg vil godt tilstå, at mine begreber om retsindighed får mig til at opponere imod, at man bruger netop denne lejlighed til at bebrejde socialdemokratiet for lidt liberalitet, for jeg havde forestillet mig, at jeg skulle sige nogle venlige ord til den højtærede handelsminister netop i anledning af, at det foreliggende forslag til næringslov efter min opfattelse fra et liberalt synspunkt set er et fremskridt. Man kunne netop i forbindelse med behandlingen af et forslag til næringslov have tænkt sig, at et socialdemokratisk parti, som nogle altså ikke synes er liberalt, ville have brugt anledningen til at søge gennemført bestemmelser og indgreb over for erhvervslivet i modsat retning af det liberale. Det synes jeg imidlertid ikke med rette man kan

bruge denne lejlighed til at beskyldte socialdemokratiet for at gøre.

Når det ærede medlem hr. Weikop i sin diskussion med det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen nu oven i købet bringer det historiske så stærkt frem, at han går tilbage til krigsrestriktionerne, vil jeg gerne sige, at det kan såmænd godt være, at socialdemokratiet i perioder har været loylig trægt i retning af afskaffelse af restriktioner. Rigtig gang kom der ikke i det, før det radikale venstre trådte ind i regeringen; men jeg vil da gerne minde det ærede medlem hr. Weikop om, at da han var handelsminister, sagde det radikale venstre til ham gang på gang, at vi ville give ham grønt lys for alle de liberaliseringer, som han og hans regering ville gennemføre, og hvis jeg ikke husker meget fejl, gennemførtes der i denne periode så godt som ingen liberaliseringer.

Jeg synes altså, at der i dag ikke rigtig er grund til at gå ind i en sådan debat, så meget mindre som det efter den musik, den tone, der har været i de foregående ordføreres indlæg, og som jeg gerne vil prøve på at følge op, ser ud til, at både socialdemokratiet, de to liberale partier og det konservative folkeparti vil kunne enes om nu at gennemføre en ny næringslov.

Da vi begyndte på arbejdet med denne lovgivning i næringslovskommissionen, regnede de fleste af os vist med, at et resultat ville kunne foreligge 2-4 år efter. Det er nu 11 år siden, og der har længe været spurgt om, hvad det blev til i kommissionen. Der har dog det meste af tiden ikke rådet, tror jeg, store forventninger til, at der kunne opnås enighed. Først nu i den senere tid har dette været tilfældet, og det er ikke underligt, for problemerne var faktisk, da vi begyndte på det, indbyrdes meget kontroversielle. Det, der rejste de største lidenskaber, var, som det er omtalt her i dag, § 26 om adgangen til mere end én butik i hver kommune. Den gamle restriktion var mere berettiget dengang, og der opstod stor usikkerhed om den, efterhånden som uklarheden om, hvorvidt den under de nye mar-